

En les nostres noces d'argent

«Foment» en commemorar el 25e aniversari de la seva fundació, adreça un salut cordialíssim a tots els organismes i a tots els homes que han contribuït a l'actual desvetllament de la consciència liberal i democràtica del poble català i manifesta el seu desig que no es produeixi cap deserció en les avançades de la croada patriòtica, en tant Catalunya i els catalans no haguem recobrat la plenitud dels nostres drets polítics i socials.

Tenacitat i entusiasme

Les armes més poderoses per aconseguir el triomf d'un ideal són la tenacitat, la rectitud en els mitjans de lluita, la visió clara de la finalitat proposada. Si en tot moment la nostra terra hagués estat servida per homes que, per damunt de tota altra aspiració, les haguessin tingut en compte, faria molts anys que Catalunya hauria aconseguit el que ara comença a besllumar com una realitat immediata.

Si a algú pot retreure's un refredament, és als homes, als polítics que l'han dirigida. Ells, moltes vegades, l'han desorientada quan més confiança els tenia, quan més alenta ella estava a la intenció de llurs actes, disposada a obeir tot seguit els comanaments que se li fessin. Amb els braços enlaire, amb el crit ardorós i amorós alhora, amb l'entusiasta adhesió que estimula la fe en un ideal, el nostre poble es troba sempre fent via pel camí d'un desig secular de llibertat. És un crim, per tant, decepcionar-lo.

Aviat, però, tot el seu entusiasme, serà posat a prova una vegada més. La seva tenacitat li haurà donat la victòria. I es trobarà davant la responsabilitat completa dels seus actes, la llibertat d'elecció de les seves iniciatives. Per aquesta hora es necessita també l'entusiasme, però un entusiasme serè i decidit, clarivident. La lluita enardeix i estimula. El lluitador és, sovint, arrossegat per la inèrcia d'aquestes excitacions. Però el treball que començarà l'endemà de la consagració de la nostra victòria, ha d'ésser un treball assenyat, com cal a l'edificació de tot un poble.

Llavors necessitem que no ens manqui l'entusiasme de Catalunya. Cada pedra que posem, cada paraula que diran les nostres lleis, cada activitat nostra, haurà de reflectir l'expressió de la voluntat del poble, aquesta voluntat que desitgem sentir vora nostre, en tot moment, perquè sigui la inspiradora de les nostres obres.

J. Loperena Romà

El temps passa

Han passat ja 25 anys de la fundació de "Foment", la nostra entitat i el nostre diari.

Si haguéssim de fer un balanç de l'obra feta, tinc la seguretat que podríem fer-lo, els homes de Foment que passem de la quarantena, amb noble i legítim orgull. Foment esdevingué a la vida pública amb l'ímpetu de la pedra llançada per la fona en les aigües encantades del llac. Haguérem de bregar contra un món d'interessos i de prejudicis; hi hagué moments en què semblava que tot Reus, el Reus clàssic, el Reus del passat, ens venia sencer al damunt. Ens haguérem d'enfrontar no solament amb els dirigents d'una política anacrònica, sinó també amb el mateix poble, amb gran part d'aquest poble que fill d'una espiritualitat caduca o rànica, veia en nosaltres simplement uns pertorbadors, quan no uns enemics encoberts de la vella democràcia, del liberalisme clàssic, de la República.

Passàrem per moments verament dramàtics, per la incomprensió del poble, per moments que ens recordaren manta vegada "L'enemic del poble" del cèlebre autor noruec Ibsen.

Sortosament, al compàs dels dies, la nostra política va anar prenent en el cor del poble, en la intel·ligència de la gent. Avanços polítics i socials s'anaven infiltrant en l'ànima del poble. Aquells homes que havien estat mirats amb malfiança com reaccionaris, obtenien després carta de naturalesa com republicans. Més tard, en un període definitivament evolutiu en el camp de les idees, el poble acabà veient en nosaltres, no ja els homes d'ahir, sinó els homes de demà. I, avui, en el panorama polític català apareixem com la força política, no de classe, més típicament d'esquerra, més d'avanguardia. Com s'ha operat aquesta evolució en la ment del poble, en l'enjuiciament de la nostra política? Per la virtualitat mateixa de les idees, no pel nostre esforç personal; les idees que, àdhuc com diu un autor, són tan sùtills que s'obren pas entre les baionetes; les idees de catalanitat i de llibertat agermanades i unides, han guanyat el cor, primer, i, després el pensament del poble tot de Catalunya, arribant a l'esplèndida florida d'ara, al magne plebiscit de tot un poble que anhela i reclama imperiosament el dret de regir els seus propis destins, la seva llibertat inalienable i imprescriptible.

Ara el temps dirà que ens té reservat l'esdevenidor, que no podem escrutar en l'horitzó llunyà, plasmador de les grans inquietuds polítiques i socials del nostre temps.

Solament podem dir que tenim la consciència tranquil·la del deure complert per Reus, la ciutat estimada, i per Catalunya, la pàtria volguda.

J. LOPERENA ROMÀ